

تأثیر لابی صهیونیست بر سیاست داخلی آمریکا

اسرائیل وسط انتخابات آمریکا

امیر مقومی: روابط ایالات متحده آمریکا با اسرائیل یکی از مستحکم‌ترین و پایدارترین روابط بین‌الدولی در جهان است. آمریکا به دلایل متعدد فرهنگی، سیاسی و اجتماعی، اسرائیل را جزو منافع حیاتی خود می‌داند و از رژیم صهیونیستی حمایت همه‌جانبه به عمل می‌آورد. از سوی دیگر، لابی‌های اسرائیل تأثیر بسیار زیادی بر سیاست‌های داخلی و خارجی آمریکا می‌گذارند. اسرائیل از سال ۱۸۹۷ تا زمان حاضر، ۳۰ دوره متفاوت را به خود دیده است؛ در دوره اول از سال ۱۸۹۷ تا قبل از جنگ اول جهانی، رو به سمت پادشاهی آلمان، ویلهلم دوم داشت، در دوره دوم از سال ۱۹۱۴ تا اوایل جنگ دوم جهانی خود را زیر چتر بریتانیا قرار داده بود و در دوره سوم، از جنگ جهانی دوم تا زمان حاضر به ایالات متحده تکیه کرده است. از بعد جنگ دوم جهانی، اسرائیل توانست با کمک لابی‌های خود در واشنگتن تأثیر بسیار زیادی بر سیاست‌های خارجی و داخلی آمریکا داشته باشد. لابی از مهم‌ترین و پرکاربردترین اصطلاحاتی است که در دنیای سیاست به کار برده می‌شود. در ادبیات سیاسی و روابط بین‌الملل، لابی به گروه‌هایی اطلاق می‌شود که برای تأثیر گذاری بر روند تصمیم‌گیری‌های سیاسی - اجتماعی و تأمین منافع خاص خود عمل می‌کنند. ایالات متحده به دلیل ساختار سیاسی خاص خود، کثرت‌گرایی و پلورالیسم

در جنگ سال ۱۹۴۸ که بین اسرائیل و اعراب رخ داد، کمک‌های محدودی از طرف یهودیان آمریکا به اسرائیل روانه شد اما از اواخر دهه ۶۰ رابطه بین آمریکا و اسرائیل بی‌شتر شد. بویژه از زمان وقوع جنگ ۶ روزه بین اعراب و اسرائیل در سال ۱۹۶۷، نقطه پرگار سیاست خاورمیانه‌ای آمریکا، رابطه‌اش با اسرائیل بود. به این ترتیب، نیکسون اولین رئیس جمهوری بود که در ارتباط با اعراب و اسرائیل، تلاش برای حفظ توازن را کنار گذاشت و برای اولین بار، اسرائیل را دارای استراتژیک آمریکا در دوره جنگ سرد توصیف کرد. در دوره جرنال فورد، آمریکا در مقام بزرگ‌ترین تأمین‌کننده سلاح برای اسرائیل، جای فرانسه را گرفت. کمک آمریکا به اسرائیل به سرعت افزایش یافت و از ۳۰۰ میلیون دلار به بیش از ۲ میلیارد دلار در سال رسید. به این ترتیب، اسرائیل به بزرگ‌ترین دریافت‌کننده کمک از آمریکا تبدیل شد. از سال ۱۹۷۶ تاکنون اسرائیل بزرگ‌ترین دریافت‌کننده کمک‌های مستقیم اقتصادی و نظامی آمریکا بوده و مجموع

ریاست جمهوری نیکسون، شروعی جدید برای اسرائیل

سیاسی خود را نیز به سمت اسرائیل روانه کرده و از سال ۱۹۸۲ در شورای امنیت، ۳۲ قطعنامه علیه اسرائیل را وتو کرده است.

سرد اسرائیل تبدیل به یک سرمایه‌گذاری پر هزینه با سود بسیار پایین برای آمریکا شد. با این اوصاف سوالی که در افکار عمومی مردم جهان به وجود می‌آید، این است که چرا ایالات متحده از امنیت و منافع خود در جهت پیشبرد منافع اسرائیل چشم‌پوشی می‌کند؟ برای پاسخگویی به این سوال باید نفوذ لابی اسرائیل در آمریکا را مورد تحلیل و بررسی قرار دهیم. لابی اسرائیل به چنان توانایی رسیده که کنترل انتخابات ریاست جمهوری و کنگره آمریکا را به دست گرفته و بر تمام رسانه‌ها و محافل آکادمیک سیطره پیدا کرده است. این گروه فشار، بیشترین تأثیر را بر سیاست‌های خارجی آمریکا در منطقه خاورمیانه دارد به طوری که «جرج بال» معاون اسبق وزیر خارجه آمریکا خاطر نشان کرده است: نمایندگان کنگره درباره سیاست خاورمیانه‌ای همانند یک دسته از توله‌سگ‌های دست‌آموز عمل می‌کنند و از میان حلقه‌ای که گروه‌های فشار طرفدار اسرائیل درست کرده‌اند، بالا و پایین می‌برند.

کاندیدها و حمایت لابی‌ها

در آمریکا کاندیدهای انتخابات برای پیروزی نیاز به حمایت‌های لابی اسرائیل دارد. بعید است در ایالات متحده، رئیس‌جمهور یا نماینده کنگره بدون حمایت آئیپک بتواند به پیروزی برسد. به طور مثال لابی اسرائیل در سال ۱۹۸۴، به شکست «چارلز پرسی» نامزد کنگره از ایالت ایلینویز، به دلیل بی‌علاقگی و خصومت با اسرائیل کمک کرد. «توماس داین» رئیس کمیته آئیپک در این باره گفت: سیاستمدارهای آمریکایی، چه آنها که در مسند قدرت هستند و چه آنها که در آرزوی دستیابی به آن به سر می‌برند، پیام ما را گرفتند. علاوه بر حمایت‌های سیاسی گروه‌های ذی‌نفع برای پیروزی در انتخابات آمریکا، کاندیدها به حمایت‌های مالی زیادی نیز نیاز دارند و نامزدی که بتواند منابع مالی زیادی جمع‌آوری کند شانس بیشتری برای انتخاب شدن دارد. «یوید دیوک» عضو سابق کنگره آمریکا درباره اهمیت حمایت مالی یهودیان در انتخابات عنوان می‌کند: «یهودیان قوی‌ترین بازیگران عملیات سرمایه‌گذاری برای حمایت انتخاباتی آمریکا به شمار می‌آیند، به گونه‌ای که کمک و حمایت

نفوذ در رسانه‌ها

لابی یهود علاوه بر نفوذ در سیاست رسمی ایالات متحده روی رسانه‌ها نیز تأثیر فراوانی می‌گذارد. در کشور آمریکا تعیین جهت‌گیری‌های افکار عمومی توسط یهودیان اتفاق می‌افتد و آنها نیز با در دست داشتن رسانه‌ها، اعم از تلویزیون، روزنامه‌ها و سایت‌های اینترنتی، توانسته‌اند بر افکار عمومی مردم آمریکا سوار شوند. یکی از اهم‌های لابی اسرائیل در نفوذ در رسانه‌های آمریکایی و تأثیر بر افکار و احساسات مردم آمریکا سیمناست، سینمای آمریکا با هالیوود خود را نشان می‌دهد. بعد از اواخر دهه ۴۰ میلادی، فیلم‌های بسیاری ساخته شد که درباره هلوکاست یهودیان بود، نخستین فیلم هالیوود درباره مرام صهیونیستی، «شمشیر در صحرای» است که در سال ۱۹۴۹ ساخته شده و در آن برای نخستین بار از سرزمین موعود سخن به میان آمده است. هالیوود از زمان تأسیس اسرائیل در ۱۹۴۸ تا الان فیلم‌های زیادی با مرام یهودی و هلوکاست ساخته و به افکار عمومی مردم آمریکا تزریق کرده است؛ فیلم‌هایی همچون اسکسوس، خاطرات آن فرانک، سامسون و دليلة، ده فرمان، بن هور، شب و مه و... توسط هالیوود ساخته شده است. لابی اسرائیل به کمک هالیوود به مردم آمریکا القا می‌کند که یهودیان همچنان مظلوم هستند و همواره جان و مال آنها در دست چنانچه‌کاران است، پس باید سیاست آمریکا در راستای حمایت تمام و کمال از اسرائیل باشد. علاوه بر هالیوود بسیاری از نشریه‌های معروف آمریکایی از قبیل واشنگتن پست، نیوزویک، ویکلی مگزین، وال استریت ژورنال و نیویورک تایمز در دستان لابی اسرائیل است. «ریک الترمین» روزنامه‌نگار معروف آمریکایی درباره موضع رسانه‌های آمریکایی در قبال اسرائیل می‌گوید: بحث و جدل درباره خاورمیانه، توسط افرادی هدایت می‌شود که نمی‌توانند تصور انتقاد از اسرائیل را بکنند. بدین دلیل روزنامه‌هایی که از اسرائیل انتقاد می‌کنند بسیار کمیاب است. شبکه‌های تلویزیونی معروف آمریکایی همچون ای‌بی‌سی، سی‌بی‌اس و ان‌بی‌سی در دستان یهودیان ثروتمندی قرار دارد که امپراتوری رسانه‌ای جهان را اداره می‌کنند. یکی از یهودیان سرمایه‌دار که سلطان رسانه‌ای غرب نامیده می‌شود، «ایرت مرداک» است. او مالک و رئیس نیوزگورپوریشن است و مالکیت شبکه فاکس نیوز را بر عهده دارد. بقیه رسانه‌های آمریکایی به علت ترس از اعتراضات کنگره و قطع شدن کمک‌های مالی، به انتقاد از سیاست‌های اسرائیل نمی‌پردازند. در این میان خبرگزاری‌هایی همچون رویتر و آسوشیيتد پرس که نه تنها آمریکا، بلکه افکار عمومی جهان را مورد کنترل قرار می‌دهند، در دستان یهودیان ثروتمند است.

نفوذ در محافل آکادمیک

نفوذ لابی اسرائیل در محافل آکادمیک بویژه بعد از حادثه ۱۱ سپتامبر بیشتر شده است. در سال ۲۰۰۲ «مارتین کرامر» و «دانیل پاییز» طرفداران افراطی اسرائیل، وب‌سایتی ایجاد کردند که در آن پرونده کسانی که در دانشگاه‌ها و محافل آکادمیک از اسرائیل انتقاد می‌کردند، گذاشته می‌شد و از دانشجویان می‌خواستند اگر هم‌کلاسی یا استادی علیه اسرائیل و منافع صهیونیست‌ها عملی انجام می‌دهد در این سایت گزارش دهند. با توجه به رفتارهایی که لابی اسرائیل در محافل آکادمیک انجام می‌دهد، عملاً آزاداندیشی و آزادی عقیده افراد زیر سوال می‌رود. در این محافل نیز هر استاد یا دانشجویی در انتقاد از سیاست‌های اسرائیل سخنی بر زبان آورد، مورد اتهام و حمله قرار می‌گیرد. به همین دلیل است که اساتیدی همچون «دوارد سعید» نویسنده معروف فلسطینی و «رشید خلیدی» تاریخ‌نگار عرب، به یهودستیزی متهم می‌شوند. از روسای دانشگاه‌ها اخراج آنها را مطالبه می‌کردند. نگران‌کننده‌ترین وجه تلاش‌های لابی اسرائیلی در پلیسی کردن فضاهای آکادمیک در تلاش گروه‌های یهودی برای فشار به کنگره جهت تدوین سناز و کارهایی است که آنچه را استاید درباره اسرائیل می‌گویند، مورد بازرسی و نظارت قرار دهند و همچنین مدرسی که به انتقاد از اسرائیل می‌پردازند، از کمک‌های مالی دولت محروم شوند. علاوه بر این، لابی یهود سعی می‌کند که با تربیت دانشجویان و ارسال آنها به مدارس، تصویر مخدوش اسرائیل را بهبود بخشد. تلاش بی‌حد و اندازه لابی اسرائیل برای ممنوع کردن هر گونه صحبت درباره اسرائیل، موجب ضعف دموکراسی در این کشور شده است.

گروه فشاری به نام آئیپک

پاره‌ای چنین می‌پندارند که اسرائیل یکی از ایالات متحده آمریکا است، در حالی که آمریکا در حقیقت یکی از ایالات متحده اسرائیل است. در ادامه تأثیر لابی اسرائیل بر سیاست داخلی آمریکا را مورد بررسی قرار می‌دهیم. تأثیرگذارترین جلوه نفوذ لابی اسرائیل بر سیاست داخلی آمریکا در موضوع انتخابات ریاست جمهوری و کنگره نمایان می‌شود. مردم آمریکا به سیاست علاقه چندانی ندارند و میزان مشارکت مردم در انتخابات ایالات متحده نسبت به بقیه کشورهای توسعه یافته اروپای غربی پایین است. در سال ۱۹۷۶ فقط ۵۴٪ درصد مردم پای صندوق‌های رای آمدند و در سال ۱۹۹۶ این آرا به ۴۹ درصد رسید. قابل ذکر است که این درصد در سال ۲۰۱۶ به ۵۵ درصد افزایش یافت. در انتخابات کنگره این مشارکت تا ۴۰ درصد نیز کاهش پیدا می‌کند. با این مقدمه باید به این نکته توجه کرد که یهودیان با وجود اقلیت‌شان در جامعه آمریکایی، فعال‌ترین گروه در انتخابات

نفوذ در دولت

علاوه بر نفوذ بی‌حد و حصر لابی اسرائیل در کنگره، این لابی تأثیر بسیار زیادی بر قوه مجریه ایالات متحده می‌گذارد. نخستین جلوه تأثیرگذاری صهیونیست‌ها بر سیاست آمریکا در سال ۱۹۱۷ و در پی اعلامیه بالفور مشهود بود. بریتانیا بدون کمک آمریکا قادر نبود اعلامیه بالفور را در جهت به رسمیت شناختن منافع اسرائیل صادر کند. به همین دلیل بالفور، وزیر خارجه انگلیس، با ویلسون، رئیس‌جمهور آمریکا دیدار کرد. ویلسون ابتدا نپذیرفت اما اصرار و تشویق «لویی براندیس» عضو یهودی دیوان عالی آمریکا، موجب شد ویلسون با اعلامیه مذکور موافقت کند. نفوذ صهیونیست‌های آمریکایی در سیاست‌های ۳ رئیس‌جمهور آمریکا یعنی ویلسون، فرانکلین روزولت و هری ترومن آشکار است؛ ویلسون نقش عمده‌ای در صدور اعلامیه بالفور داشت، روزولت در پذیرش مهاجران یهودی در فلسطین دولت انگلستان را تحت فشار قرار می‌داد و بیش از هر کس دیگری دعوای صهیونیست‌ها را اعتبار بخشید و نقش ترومن نیز در تأسیس اسرائیل و شناسایی آن غیر قابل انکار است به صورتی که هری ترومن فقط ۱۱ دقیقه صبر کرد که ملت جدید اسرائیل را به رسمیت بشناسد. در دوران آیزنهاور، انتقاداتی از سوی آمریکا به اسرائیل شد اما از زمان نیکسون و بویژه بعد از جنگ ۱۹۷۳ ارتباط بین روسای جمهور آمریکا با رژیم صهیونیستی بیشتر شد. در زمان کارتر لابی اسرائیل به حدی از نفوذ رسیده بود که نتوانست جرج بال را به مقام اولی دولتش منصوب کند، زیرا می‌دانست بال یک چهره منتقد اسرائیل شناخته شده است و لابی اسرائیل با آن مخالفت خواهد کرد. در دوران کلینتون ۲۵ درصد کابینه او را اعضای آئیپک تشکیل می‌دادند. به همین دلیل از نظر اندیشمندان، وجود بسیاری از مدیران ارشد آئیپک در مناصب مهم و کلیدی آمریکا در دوره کلینتون، وجود نوعی الیگارشی بر نفوذ را به نمایش می‌گذارد و شائبه تبدیل تدریجی دولت را به یک دولت اقلیت قومی بیشتر شده می‌کند. در دوران بوش این روند نفوذ لابی صهیونیست بیش از پیش نمایان شد؛ افراد متعصب اسرائیل مثل الیوت ابرامز، جان بولتون، داکلاس فیث، آی‌لوویس، ریچارد پریل، بل ولفوویتز و دیوید ورومسر از نزدیکان بوش بودند. ایالات متحده در دوران اوامبا تنش‌هایی را با اسرائیل تجربه کرد اما با این همه حمایت‌های مالی و سیاسی آمریکا از اسرائیل قطع نشد. ترامپ نیز مانند هم‌حزبی خود، جرج دبلیو بوش، در حلقه‌ای از متعصبان اسرائیل قرار گرفته است و افرادی همچون جان بولتون در کابینه ترامپ جای گرفته‌اند. ترامپ تحت تأثیر سرمایه‌دارهای صهیونیست همچون «شلدون آدلسون» قرار دارد. «مایکل جوینز» نویسنده و استناد دانشگاه معروف آمریکایی، نفوذ لابی اسرائیل در دوران ترامپ را قدرتمندتر از دوران‌های دیگر تلقی می‌کند.

نفوذ در کنگره

قانون اساسی آمریکا نقش بسیاری به کنگره داده است و وظیفه قانونگذاری را بر عهده مجلس نمایندگان و سنا گذاشته است. با این همه کنگره آمریکا از صلابت چندانی برخوردار نیست، دلیل آن هم نفوذ لابی‌ها و گروه‌های فشار مختلف در این نهاد قانونگذاری است. لابی اسرائیل تأثیر بسیار زیادی بر نمایندگان دارد. همان‌طور که در بحث انتخابات ذکر شد، نمایندگان بعد از راه یافتن به کاپیتول هیل به دلیل اینکه نتوانند دوباره در این منصب قرار بگیرند، خلاف نظر و عقیده لابی صهیونیست عمل نمی‌کنند. «استیفن والت» استاد دانشگاه هاروارد در این باره می‌گوید: «اگر شما یک نماینده در کنگره آمریکا هستید و در زمینه مسائل مربوط به اسرائیل نظر خاصی ندارید، ترجیح می‌دهید زرتگی کرده و از اسرائیل حمایت کنید، در غیر این صورت ممکن است عواقب خطرناکی برای تان داشته باشد. اگر شما به عنوان کسی که از اسرائیل حمایت نمی‌کنند مشهور شوید، ممکن است در انتخابات بعدی با در دسر مواجه شوید، چرا که پول بیشتری به حساب قیوب انتخاباتی شما سرازیر می‌شود. «استیون روزن» از مقامات سابق آئیپک قدرت این سازمان در کنگره را با اشاره به یک دستمال سفره، اینگونه تشریح می‌کند: «ما می‌توانستیم در کمتر از ۲۴ ساعت امضای ۷۰ سناتور را روی این دستمال سفره داشته باشیم.» نفوذ لابی اسرائیل در کنگره به حدی رسیده است که در آن اسرائیل از هر گونه انتقادی در کنگره مصونیت دارد و اگر نماینده‌ای برخلاف منافع اسرائیل صحبتی کند، به یهودستیزی و آنتی‌سیمیتسم متهم می‌شود. «می‌ر شایمر» و «استفان والت» این حربه لابی اسرائیل را به سلاح بزرگ تعبیر کرده‌اند. به طور مثال «پلهان عمر» نماینده زن مسلمان ایالت مینه‌سوتا، رفتار نمایندگان درباره حمایت از یک کشور خارجی و تعهد به وفادار ماندن به آنها را مورد نقد قرار داد. همین امر موجب شد «گرین بلات» مدیر اجرایی رئیس اتحادیه ضد افترا (ADL) آن را نژادپرستانه تعبیر کند و خواستار قطعنامه‌ای علیه این اظهارات شود. علاوه بر او، ۷ گروه یهودی خواستار اخراج پلهان عمر از کمیته خارجی مجلس نمایندگان شدند. به همین دلیل است که بسیاری از نمایندگان کنگره هیچ انتقادی از جرم و جنایت‌های رژیم صهیونیستی به عمل نمی‌آورند. علاوه بر نمایندگان، کارمندان کنگره نیز از لابی‌های صهیونیستی دستور می‌گیرند و سرپرده آنها هستند؛ همان‌طور که «موریس امیتی» مدیر اجرایی سابق آئیپک خاطرنشان می‌کند: «عده زیادی به عنوان کارمند در اینجا (کنگره) هستند که برحسب اتفاق یهودی هستند. همه این افراد در موقعیتی هستند که در زمینه حمایت از اسرائیل برای سناتوروا تصمیم‌گیری می‌کنند و شما می‌توانید از طریق این نوع کارمندان کارهای زیادی در کنگره انجام دهید.» «ارنست هولینگس» سناتور پیشین آمریکا در توصیف نفوذ لابی اسرائیل در کنگره نیز می‌گوید: شما نمی‌توانید

سیاست در قبال اسرائیل اتخاذ کنید که با نظر آئیپک در کنگره مطابقت نداشته باشد.

بدین صورت یکی از مهم‌ترین نهادها ایالات متحده کاملاً زیر نفوذ لابی اسرائیل بویژه آئیپک قرار دارد و عملاً منتخبان کشور ۳۳۰ میلیونی آمریکا زیر نفوذ تعداد اندکی از صهیونیست‌ها عمل می‌کنند.

منابع و پیوست‌ها در روزنامه موجود است